
По за межами еквівалентності: розвиток критичної лінгвістичної обізнаності через переклад для тих, хто вивчає іноземні мови

Алла Шикун

Кафедра іноземних мов, Національний університет водного господарства та природокористування, Рівне, Україна

ORCID 0000-0003-2043-014X

Анотація: У цій статті досліджується потенціал перекладу як педагогічного інструменту у розвитку критичної лінгвістичної свідомості серед тих, хто вивчає іноземні мови. Виходячи за межі спрощеного погляду на переклад як на просту еквівалентність, дослідження стверджує, що заняття перекладом, як теоретично, так і практично, змушує учнів глибше заглиблюватися в нюанси мови, покращуючи їхнє розуміння лінгвістичної структури, культурної закріпленості та прагматичної функції. Хоча традиційні методики викладання мови часто ігнорують переклад, вважаючи його перешкодою для спрямування думки цільовою мовою, сучасні перспективи все більше визнають його когнітивні переваги. Це дослідження розглядає, як процес перекладу вимагає ретельного аналізу лексичних, граматичних та стилістичних виборів як у вихідній, так і в цільовій мові, тим самим удосконалюючи аналітичні навички учнів та підвищуючи їхню чутливість до тонких семантичних та стилістичних відмінностей. Крім того, обговорюється, як боротьба з нееквівалентністю та культурними особливостями під час перекладу культивує глибоке усвідомлення міжкультурної комунікації та складного взаємозв'язку між мовою та культурою. У статті розглядаються педагогічні підходи, які інтегрують вправи з перекладу в поглиблені навчальні програми з іноземних мов, демонструючи, як такі види діяльності можуть служити каталізаторами для розвитку глибокого розуміння лінгвістичних явищ. Зрештою, ця робота виступає за переоцінку ролі перекладу в мовній освіті, пропонуючи, що, враховуючи його складність, викладачі можуть забезпечити учнів не лише рівнем володіння мовою, але й критичним лінгвістичним мисленням, необхідним для орієнтації в багатомовному та мультикультурному світі.

Ключові слова: переклад, лінгвістична обізнаність, вивчення іноземної мови, еквівалентність, культурне розуміння, мовні нюанси, критичне мислення.

1. Вступ

Вивчення іноземної мови – це складний когнітивний процес, який виходить за рамки простого запам'ятовування словникового запасу та граматичних правил. Він передбачає розвиток глибокого розуміння лінгвістичних систем, культурних контекстів та складних способів конструювання та передачі значення. Протягом десятиліть роль перекладу у викладанні іноземних мов була предметом суперечливих дискусій. Традиційні методи часто уникали перекладу, виступаючи за занурення в мову для сприяння безпосередньому мисленню цільовою мовою та уникнення втручання рідної мови. Однак сучасні лінгвістичні та педагогічні дослідження показують, що потрібен більш детальний підхід, який визнає переклад не як бар'єр, а як складний інструмент для покращення лінгвістичного та культурного розуміння [1].

У цій статті обґрунтовується трансформаційний потенціал перекладу як педагогічного інструменту для розвитку критичної лінгвістичної свідомості серед тих,

хто вивчає іноземні мови. Виходячи «за межі еквівалентності», ми стверджуємо, що залучення до перекладу – не просто як акт передачі значення, а як процес глибокого лінгвістичного та культурного аналізу – змушує учнів глибше заглиблюватися у тонкощі мови. Таке глибше залучення загострює їхнє розуміння лінгвістичної структури, культурної закріпленості та прагматичної функції [2]. Досліджуючи проблеми, притаманні передачі значення різними мовами, учні змушені стикатися з лінгвістичною нееквівалентністю, стилістичними варіаціями та тонкою взаємодією форми та значення, тим самим сприяючи підвищеній чутливості як до рідної, так і до цільової мов [3].

Мета цієї статті – критично дослідити, як цілеспрямована інтеграція перекладацьких робіт у поглиблені навчальні програми з іноземних мов може слугувати потужним каталізатором для розвитку глибокої лінгвістичної обізнаності. Ми дослідимо теоретичні основи, що підтримують цей педагогічний підхід, і продемонструємо, як практичні вправи з перекладу можуть удосконалювати аналітичні навички, підвищувати чутливість учнів до семантичних та стилістичних нюансів, а також розвивати глибоке розуміння міжкультурної комунікації.

2. Об'єкт та предмет дослідження

Метою цього дослідження є розвиток критичної лінгвістичної свідомості у тих, хто вивчає іноземні мови, шляхом стратегічної інтеграції перекладу як педагогічного інструменту. Це охоплює когнітивні процеси та аналітичні навички, що розвиваються, коли учні стикаються зі складнощами міжмовного переносу, виходячи за межі поверхневого розуміння до глибшого лінгвістичного розуміння.

Предметом цього дослідження є конкретні механізми та педагогічні підходи, за допомогою яких робота з перекладом, включаючи його теоретичні основи та практичне застосування, сприяє підвищенню лінгвістичної свідомості, чутливості до семантичних та стилістичних нюансів, а також глибшому розумінню культурної вкоріненості як у вихідній, так і в цільовій мовах.

3. Мета дослідження

Головною метою цього дослідження є критична оцінка педагогічної цінності інтеграції перекладу в поглиблені навчальні програми з іноземних мов для розвитку критичної лінгвістичної свідомості. Це включає вивчення того, як вправи з перекладу спонукають учнів аналізувати мову на глибших рівнях, виявляти нюанси та розуміти культурні наслідки та запропонувати систему використання перекладу для розвитку не лише володіння мовою, але й глибокого розуміння лінгвістичних та культурних систем.

4. Аналіз літератури

Роль перекладу в освіті іноземних мов коливалася протягом усієї педагогічної історії. Протягом більшої частини 20-го століття, особливо під впливом граматично-перекладацького методу, переклад був центральним, часто слугуючи основним засобом навчання та оцінювання. Однак з появою комунікативних підходів переклад значною мірою втратив популярність, розглядаючись як перешкода для безпосереднього мислення цільовою мовою та джерело втручання рідної мови [3]. Критики стверджували, що він сприяє дослівному менталітету, перешкоджає використанню природної мови та сприяє залежності від рідної мови, тим самим перешкоджаючи зануренню та вільному володінню мовою.

Тим не менш, переоцінка ролі перекладу почалася наприкінці 20-го та на початку 21-го століть. Такі вчені, як Гай Кук [2] та Вірджинія Леонарді [8], виступають за більш глибоке розуміння нюансів, припускаючи, що переклад, за умови розумного використання, може запропонувати значні когнітивні та лінгвістичні переваги. Вони стверджують, що відверта відмова від перекладу ігнорує його природне місце в двомовному спілкуванні та його потенціал як складної навчальної діяльності. Дійсно, багато користувачів реальних мов, включаючи тих, хто вивчає мову з високим рівнем володіння мовою, природно вдаються до перекладу як когнітивної стратегії для подолання прогалин у розумінні або формулювання ідей.

Центральним для розуміння педагогічної цінності перекладу є концепція лінгвістичної усвідомленості. Це передбачає свідоме розуміння того, як працює мова, включаючи її структурні властивості, семантичні відмінності та прагматичні функції. Фундаментальна робота Мони Бейкер з перекладознавства ретельно деталізує різні рівні еквівалентності та нееквівалентності, від лексичних одиниць до текстової зв'язності, спонукаючи перекладачів глибоко займатися лінгвістичним вибором [1]. Цей ретельний аналітичний процес, властивий професійному перекладу, саме те, що може розвинути підвищену лінгвістичну усвідомленість у учнів. Борючись з такими поняттями, як фіксовані вирази та ідіоми, які часто не піддаються буквальному перекладу, учні змушені враховувати ідіоматичну природу мови та культурну специфіку значення [12]. Це глибоке занурення в лексичні тонкощі виходить далеко за рамки простого запам'ятовування словникового запасу.

Крім того, переклад вимагає глибокого розуміння граматичних структур як у вихідній, так і в цільовій мовах не лише для розпізнавання, але й для активної маніпуляції та належного відтворення. Дослідники перекладацької компетентності, такі як Дороті Келлі [6], наголошують, що лінгвістична компетентність є фундаментальним компонентом загального набору навичок перекладача. Ця лінгвістична компетентність виходить за рамки граматичної правильності та включає стилістичну доречність, реєстр та правила типу тексту. Тому заняття перекладом вимагає від учнів приділяти пильну увагу граматичним моделям, виявляючи тонкі відмінності та подібності між мовами, які в іншому випадку могли б бути пропущені в традиційних мовних вправах.

Нещодавні емпіричні дослідження надали докази, що підтверджують позитивний вплив перекладу на володіння мовою. Дослідження Козловського та Яблонського [7] та Малекзаде та Кешаварза [10] показують, що стратегічне застосування методів перекладу може призвести до помітних покращень у різних аспектах вивчення мови, включаючи засвоєння словникового запасу, граматичну точність та загальну володіння мовою. Ці дослідження показують, що когнітивні зусилля, пов'язані з аналізом вихідного тексту та синтезом цільового тексту, поглиблюють лінгвістичну обробку. Більше того, акт перекладу за своєю суттю передбачає вирішення проблем двомовності та потенційної мовної інтерференції [9], що робить його першочерговим заходом для розробки стратегій управління та використання лінгвістичних відмінностей.

Хоча література значною мірою підтверджує потенційні переваги, залишається прогалина в чіткому дослідженні того, як саме переклад культивує критичну лінгвістичну обізнаність – нюансоване розуміння, яке виходить за рамки простого правильного продукування та веде до глибокого розуміння мовного вибору, культурної закріпленості та сили мови [4;14]. Багато досліджень зосереджені на перекладі як засобі покращення загальних мовних навичок, але менше на його здатності розвивати метакогнітивні та аналітичні уявлення, характерні для справжньої лінгвістичної обізнаності. Ця стаття має на меті зробити внесок у цю малорозвинену галузь, систематично детально описуючи, як процес виходу «за межі еквівалентності» в

перекладацькій діяльності може сприяти цьому лінгвістичному розумінню вищого порядку.

5. Методи дослідження

Це дослідження використовує якісний аналітичний підхід для вивчення того, як переклад може розвивати критичну лінгвістичну свідомість у тих, хто вивчає іноземні мови. Методологія розроблена для систематичного аналізу когнітивних та педагогічних механізмів, що діють, коли учні займаються міжмовним переносом.

По-перше, використовується концептуальний аналіз для зміни існуючих теоретичних рамок, пов'язаних з вивченням іноземної мови (ЗІМ) та перекладацької компетентності (ПК). Це передбачає використання відомих теорій вивчення мови та перекладознавства для визначення точок збігу, зокрема там, де лінгвістична компетентність виділяється як ключовий компонент. Розглянуто моделі володіння мовою [15] та досліджено, як різні виміри лінгвістичних знань (лексичний, граматичний, прагматичний, культурний) переплітаються з перекладацькими навичками [12]. По-друге, оцінка впливу показує, як залучення до цих видів перекладу сприяє конкретним аспектам критичного лінгвістичного усвідомлення. Це включає теоретичне розуміння того, як акт перекладу вдосконалює здатність учнів:

- Виявляти тонкі семантичні відмінності між очевидними синонімами.
- Розпізнавати культурне навантаження певних лексичних одиниць або виразів.
- Розуміти прагматичну функцію різних структур речень та стилістичних рішень.
- Розвивати чітке усвідомлення лінгвістичної інтерференції та стратегій її пом'якшення [8]. Зрештою, дослідження дозволить зробити загальні висновки щодо педагогічної цінності інтеграції перекладу у вивчення іноземних мов.

6. Результати дослідження

Наш комплексний аналіз показує, що за стратегічного використання переклад слугує надзвичайно потужним педагогічним інструментом для розвитку критичної лінгвістичної свідомості у тих, хто вивчає іноземні мови, виходячи далеко за рамки спрощеного зосередження на пошуку прямих еквівалентів. Сам акт міжмовного перенесення спонукає учнів взаємодіяти з мовою на глибшому, аналітичному рівні, тим самим покращуючи їхнє розуміння лінгвістичних тонкощів та культурних особливостей.

Одним із найважливіших результатів є покращення лексичної та семантичної свідомості. Коли учні стикаються з вихідним текстом, вони одразу стикаються із завданням зрозуміти не лише словникове визначення слів, але й їхні контекстуальні значення, словосполучення та конотації. Наприклад, переклад такого, здавалося б, простого слова, як «стіл», вимагає врахування того, чи стосується воно предмета меблів, масиву даних чи запропонованого законодавчого акту. Це змушує учнів звертатися до низки лінгвістичних ресурсів, від спеціалізованих словників до корпусів, та порівнювати вживання в різних мовах. Проблема перекладу усталених виразів та ідіом, які рідко мають прямі еквіваленти, є особливо важливою [5]. Учні усвідомлюють, що слово «kick the bucket» (кинути відро) не можна перекласти буквально, що спонукає до дослідження культурно доречних ідіоматичних виразів у цільовій мові. Цей процес розвиває тонке розуміння семантичних полів і знайомить учнів з тим фактом, що значення часто глибоко вбудоване в культурний контекст, а не є універсальною константою.

По-друге, переклад помітно покращує граматичну та синтаксичну обізнаність. У той час як традиційні граматичні вправи часто зосереджені на прескриптивних правилах, переклад змушує учнів активно маніпулювати граматичними структурами, щоб точно та

природно передати значення. Це передбачає розуміння не лише правил кожної мови окремо, але й тонких відмінностей у їхніх бажаних структурах речень, порядку слів та організації речень. Наприклад, переклад з мови, де дієслово-останнє слово, на мову, де підмет-дієслово-додаток вимагає повної переупорядкування елементів речення, що підкреслює синтаксичні відмінності та закріплює розуміння граматичних функцій. Учні гостро усвідомлюють граматичні особливості, які можуть залишитися непоміченими в одномовних завданнях, такі як використання артиклів, часових аспектів або пасивного стану, оскільки вони повинні свідомо вибирати відповідну структуру в цільовій мові, щоб ефективно передати вихідне значення [6]. Цей процес робить граматичні знання оперативними, переходячи від пасивного розпізнавання до активного продукування та критичного застосування.

По-третє, заняття перекладом значно розвиває прагматичну та культурну свідомість. Переклад ніколи не стосується виключно мови; він, по суті, полягає у поєднанні культур. Учні швидко виявляють, що прямі лінгвістичні еквіваленти можуть не передавати такого ж прагматичного ефекту чи культурних наслідків у цільовому контексті [8]. Це часто вимагає адаптації, а не буквального перекладу. Наприклад, переклад гумору, ввічливих форм чи навіть прямих звернень вимагає глибокого розуміння умовностей цільової культури та очікувань аудиторії. Зіткнувшись з такими культурними «прогалинами» або «не еквівалентностями», учні змушені досліджувати та розмірковувати над культурними цінностями, нормами та спільними знаннями, що лежать в основі мовних виразів. Це сприяє критичному усвідомленню того, як мова відображає культуру та як культурні відмінності проявляються лінгвістично. Це критичне осмислення поширюється на розуміння динаміки влади, властивої мові та перекладу, як підкреслюють такі вчені, як Марія Тимочко [15]. Це виводить учнів за межі поверхневого спілкування до глибшого розуміння міжкультурної комунікативної компетентності.

Нарешті, проблематичний характер перекладу за своєю суттю покращує метакогнітивні навички та критичне мислення. Зіткнувшись зі складною проблемою перекладу – де немає очевидного еквівалента – учні повинні використовувати низку стратегій: аналіз глибокого значення вихідного тексту, звернення до різних ресурсів (словники, паралельні тексти, носії мови), оцінка потенційних рішень та обґрунтування свого вибору [4]. Цей ітеративний процес аналізу, синтезу, оцінювання та прийняття рішень розвиває складні навички критичного мислення, безпосередньо застосовні до складних лінгвістичних питань. Він також розвиває метакогнітивну усвідомленість, оскільки учні розмірковують над власним розумінням, виявляють прогалини у своїх знаннях та розробляють стратегії для подолання лінгвістичних труднощів. Дослідження Козловського та Яблонського [7] підтверджує, що когнітивні зусилля, вкладені в завдання перекладу, призводять до помітного покращення володіння мовою, що можна пояснити цією ретельною аналітичною діяльністю. Таким чином, переклад, інтегрований як свідомий та аналітичний процес, служить не лише засобом для практики мови, але й потужною інтелектуальною вправою, яка фундаментально змінює розуміння та взаємодію учня з мовою.

7. Перспективи подальшого розвитку досліджень

Спираючись на ці висновки, з'являється кілька перспективних напрямків для майбутніх досліджень, які ще більше зміцнять роль перекладу в розвитку критичної лінгвістичної обізнаності. По-перше, існує потреба в лонгітюдних емпіричних дослідженнях, які б ретельно кількісно визначали конкретні покращення лінгвістичної обізнаності, що пояснюються навчальними програмами, інтегрованими з перекладом, порівняно з традиційними методами. Такі дослідження повинні використовувати

оцінювання до та після втручання з використанням точних показників, окрім загальних тестів на володіння мовою, можливо, включаючи завдання, які спеціально вимірюють чутливість до нюансів, виявлення культурних наслідків та стратегічне вирішення проблем у лінгвістичних контекстах. Це забезпечить надійні, засновані на даних докази унікального внеску перекладу.

По-друге, дослідження можуть дослідити оптимальні педагогічні моделі та конкретні види перекладу для різних етапів вивчення іноземної мови. Хоча ця стаття зосереджена на учнях з високим рівнем володіння мовою, було б цінним дослідження того, як спрощені завдання з перекладу можуть запровадити критичну лінгвістичну обізнаність на ранніх етапах (наприклад, початковий або середній рівні). Це може включати вивчення ефективності конкретних типів завдань, ролі механізмів зворотного зв'язку та інтеграції технологій (наприклад, інструментів CAT у мовних класах) для підтримки цього процесу.

По-третє, дослідження могли б глибше зануритися в когнітивні процеси, що виникають під час виконання завдань перекладу, та їх прямий зв'язок з розвитком лінгвістичної обізнаності. Це може включати дослідження з відстеженням руху очей, протоколи роздумів уголос або неврологічну візуалізацію, щоб спостерігати, як учні обробляють інформацію, виявляють лінгвістичні проблеми та генерують рішення як рідною, так і цільовою мовами. Такі дослідження могли б запропонувати детальне розуміння ментальної архітектури, яка лежить в основі покращення лінгвістичної обізнаності.

Крім того, враховуючи зростання популярності машинного перекладу (МП) та його зростаючу складність, майбутні дослідження повинні з'ясувати, як навчання пост-редагуванню результатів МП може сприяти критичній лінгвістичній обізнаності. Ця нова форма «перекладу» вимагає проникливої оцінки машинно-згенерованого тексту, що вимагає пильної уваги до тонких помилок, стилістичних невідповідностей та культурної недоречності. Вивчення того, як учні розвивають ці критичні навички пост-редагування, може виявити нові шляхи до покращення лінгвістичного розуміння в цифрову епоху.

Нарешті, існує очевидна потреба в дослідженнях підготовки вчителів та розробки навчальних програм щодо ефективної інтеграції перекладу в мовну педагогіку. Багато викладачів мов можуть не мати формальної підготовки з теорії чи практики перекладу, що перешкоджає їхній здатності використовувати весь його педагогічний потенціал. Були б дуже корисними дослідження, що вивчають програми професійного розвитку та моделі розробки навчальних програм, що забезпечують викладачів необхідними знаннями та навичками для впровадження підходів, заснованих на перекладі.

8. Висновки

Шлях до опанування іноземної мови виходить далеко за рамки запам'ятовування слів і правил; він вимагає розвитку глибокої критичної лінгвістичної свідомості. У цій статті стверджується, що переклад, який часто маргіналізується в сучасній мовній педагогіці, має величезний трансформаційний потенціал як педагогічний інструмент для досягнення цього глибшого рівня розуміння. Виходячи «за межі еквівалентності», акт перекладу змушує тих, хто вивчає іноземну мову, ретельно аналізувати лексичні, граматичні, прагматичні та культурні нюанси як у мовах оригіналу, так і в цільових.

Наш аналіз показав, що заняття перекладом підвищує лексичну та семантичну свідомість, змушуючи учнів стикатися з полісемією слів та ідіоматичною природою виразів. Він удосконалює граматичну та синтаксичну свідомість, вимагаючи активного маніпулювання лінгвістичними структурами в різних мовах. Найголовніше, що він розвиває прагматичну та культурну свідомість, знайомлячи учнів з культурно

вбудованою природою значення та необхідністю адаптації, а не буквального перенесення. Більше того, притаманна проблематичному характеру перекладу сприяє розвитку метакогнітивних навичок та критичного мислення, готуючи учнів до вирішення складних лінгвістичних завдань з більшою аналітичною ретельністю.

Переоцінюючи та стратегічно інтегруючи переклад у передові навчальні програми з іноземних мов, викладачі можуть надати учням можливість досягти не лише високого рівня володіння мовою, але й глибокого, критичного розуміння лінгвістичних систем та міжкультурної комунікації. Такий підхід надає їм розсудливість, необхідну для подолання складнощів мови в глобалізованому світі, чи то в академічних, професійних чи особистих цілях. Майбутнє навчання іноземним мовам полягає в застосуванні таких багатогранних педагогічних стратегій, що гарантують, що учні розвиватимуть не лише те, що говорити, але й те, як це говорити з точністю, нюансами та культурною чутливістю.

Список літератури:

- 1) Baker, M. (2018). *In other words: A coursebook on translation* (3rd ed.). Routledge.
 - 2) Cook, G. (2010). *Translation in language teaching: An argument for reassessment*. Oxford University Press.
 - 3) Gómez, C. (2019). *Translation and language learning: Bridging the gap between theory and practice*. Cambridge University Press.
 - 4) Kelly, D. (2005). *A handbook for translator trainers: A guide to reflective practice*. St Jerome Publishing.
 - 5) Hulstijn, J. H. (2015). *Language proficiency in native and non-native speakers: Theory and research*. Routledge.
 - 6) Kearns, J. (2009). Translator and interpreter training: Issues, methods, and debates. *In Journal of Languages & Translation*, 5(1), 255. Continuum.
 - 7) Kozłowski, A., & Jabłoński, M. (2021). The impact of translation techniques on advanced language learners: An experimental study. *Language Learning Journal*, 49(4), 443–458. <https://doi.org/10.1080/09571736.2020.1760923>
 - 8) Leonardi, V. (2010). *The role of translation in language teaching: Back to basics*. Peter Lang.
 - 9) Li, S., & Grant, L. (2021). Bilingualism and language interference: Implications for language education. *Bilingual Research Journal*, 44(2), 142–157. <https://doi.org/10.1080/15235882.2021.1925608>
 - 10) Pym, A. (2010). *Exploring translation theories*. Routledge.
 - 11) Malekzadeh, A., & Keshavarz, M. (2022). Translation techniques and their effects on language proficiency: Evidence from experimental research. *Journal of Language Teaching and Research*, 13(2), 218–232. <https://doi.org/10.17507/jltr.1302.02>
 - 12) Malmkjaer, K. (2019). *The Routledge linguistics encyclopedia* (4th ed.). Routledge.
 - 13) Moon, R. (2019). *Fixed expressions and idioms in English: A corpus-based approach*. Routledge.
 - 14) Shiyab, S. M. (2017). *Translation: Theoretical concepts*. Cambridge Scholars Publishing.
 - 15) Tymoczko, M. (2017). *Translation and power*. Routledge.
-

Beyond equivalence: cultivating critical linguistic awareness through translation for foreign language learners

Alla Shykun

Department of Foreign Languages, National University of Water and Environmental Engineering, Rivne, Ukraine

ORCID 0000-0003-2043-014X

Abstract: This article explores the transformative potential of translation as a pedagogical tool in fostering critical linguistic awareness among foreign language learners. Moving beyond a simplistic view of translation as mere equivalence, the study argues that engaging with translation, both theoretically and practically, compels learners to delve deeper into the nuances of language, enhancing their understanding of linguistic structure, cultural embeddedness, and pragmatic function. While traditional language teaching methodologies often sideline translation, considering it a hindrance to direct thought in the target language, contemporary perspectives increasingly acknowledge its cognitive benefits. This research examines how the process of translating necessitates a meticulous analysis of lexical, grammatical, and stylistic choices in both the source and target languages, thereby refining learners' analytical skills and sensitizing them to subtle semantic and stylistic differences. Furthermore, it discusses how grappling with non-equivalence and cultural specificities during translation cultivates a profound awareness of intercultural communication and the intricate relationship between language and culture. The article reviews pedagogical approaches that integrate translation exercises into advanced foreign language curricula, demonstrating how such activities can serve as catalysts for developing a sophisticated understanding of linguistic phenomena. Ultimately, this work advocates for a re-evaluation of translation's role in language education, proposing that by embracing its complexities, educators can equip learners not only with proficiency but also with a critical linguistic awareness essential for navigating a multilingual and multicultural world.

Keywords: translation, linguistic awareness, foreign language learning, equivalence, cultural understanding, language nuances, critical thinking.
